

[Kornellusen]

tere dem, og her vil jeg da bede justitsministeren overveje – jeg kan jo se i bemærkningerne til lovforslaget, at justitsministeren selv er inde på, at der skal ske en regulering med passende mellemrum – om vi ikke bør tage skridtet fuldt ud nu og vedtage fremtidig at regulere automatisk.

Indtil vi får en nærmere drøftelse i udvalget om den såkaldte selvrisikopolje, altså de 800 kr.s gebyr – selv om jeg erkender, at der er en indtægtsgraduering, som gør dette forslag mere spiseligt – vil vi i hvert fald godt forholde os afventende over for det.

Det tredje hovedprincip, som vi godt vil diskutere yderligere i udvalget, er simpelt hen spørgsmålet om nu at prioritere retshjælpsforsikringerne så højt op i proceduren, som ministeren har gjort det her. Det er faktisk et utroligt vigtigt punkt for os, og jeg vil bede justitsministeren kommentere dette yderligere. Det er i hvert fald en af de ting, som vi ser frem til en drøftelse af i udvalget.

For resten af lovforslagets vedkommende kan jeg stort set give tilslutning. Jeg håber, at vi med den behandling, der nu er lagt op til, i løbet af ganske kort tid kan få foretaget de vurderinger, der skal til, og få de høringssvar ind, som ikke er kommet endnu, og dermed få en afgørelse i Folketinget inden nytår, så lovens ikrafttræden kan ske den 1. januar 1988.

Jeg giver altså principiel tilslutning til lovforslaget, men der er en række ting, vi gerne yderligere vil drøfte i udvalget.

Hagen Hagensen (KF):

Ret er noget, vi alle gerne vil have. At få ret kan være af afgørende betydning for den enkelte, og derfor er der virkelig behov for at have rimelige retshjælpsordninger og -regelsæt.

Jeg synes, det er et godt forslag, der er kommet frem nu. Der blev af den forrige ordfører nævnt noget om, at der var gået lidt lang tid, men netop det forhold, at vi nu har fået en virkelig oversigt over forholdene gennem et grundigt udvalgsarbejde, der har stået på i nogle år, gør, at vi nu får mulighed for samlet at tage stilling til forholdene, og med ministerens tilkendegivelse af, at han også vil følge sagen op på det administrative område overensstemmende med den tilslutning, han i øvrigt giver udvalgsbetænkningen, finder jeg, det er godt og i orden. Derfor giver vi fra Det Konservative Fol-

kepartis side tilslutning til det foreliggende lovforslag, således at beløbsgrænserne for fri proces og også for offentlig retshjælp forhøjes ganske betragteligt.

Jeg vil indskyde her, at det næppe er nogen god idé med en automatisk reguleringsordning; i stedet bør man fra tid til anden se på disse grænser.

Der er også grund til at nævne, at man ligestiller de forskellige former for samliv mellem personer og lægger de samlede indkomster til grund for opnåelse af disse goder.

Når det som noget nyt foreslås, at der af det offentlige skal ydes sagsomkostninger til den fri-proces-søgendes modpart, hvis denne vinder sagen og den fri-proces-søgende derfor bliver fri for dem, synes jeg også, der er noget rimeligt i, at man indfører et gebyr for, hvad man kalder den lidt bedre stillede del af de mennesker, der falder inden for rammerne for fri proces. Om tallet skal være de 800 kr., ved jeg ikke. Det er jo bare en markering af, at man selv må gøre noget for at opnå at få sin ret.

Den udvidede adgang til fri proces gør det rimeligt at understrege, at den bevilgende myndighed – det er som regel statsamtet – også ud over sin vurdering af ansøgerens mulighed for at opnå et positivt resultat i sagen vurderer, om det nu også kan være rimeligt at rejse sagen, om man ikke på anden måde kunne få klaret sagen, f.eks. ved henvendelse til Forbrugerklagenævnet eller noget, der svarer dertil.

Og spørgsmålet om, at domstolene i højere grad skal se på, om den, der har fri proces, skal erstatte sagsomkostningerne helt eller delvis, hvis hans egne forhold giver grund til, at han skal betale noget, er det vel nok ret at tage med, men jeg tror, det skal ses i en bred sammenhæng, når vi gennemgår forholdene omkring omkostningerne; jeg tænker i denne forbindelse også på skiftesager.

Det findes helt rimeligt, at man trækker retshjælpsforsikringsordningen med ind, og at den kommer til at gå forud for, hvad det offentlige skal yde af udgifter ved fri proces, men det er også rimeligt, at der ikke i forbindelse med, at man yder fri proces, på forhånd skal tages stilling til, om der er en retshjælpsforsikring eller ej. Det er et forhold, der skal tages i betragtning i forbindelse med sagens afslutning, som regel ved den dom, der afsiges.